

HET LICHT VAN HET GODDELIJKE WILLEN IS NIET DONKER

Nu de Covid-19 pandemie, met leed en angst beladen, ons leven nog steeds blijft bepalen, verschijnen momenteel weer hier en daar enkele commentaren die zich beroepen op de Goddelijke Wil. Ze omschrijven Zijn ‘bestraffende’ kracht tegenover een losgeslagen mensheid. Mensen zijn zo ver van God verwijderd dat ze niets anders dan gesels, rampen en vernietiging van Hem verwachten. De Kerk met haar corruptie en ontrouw staat ook in het oog van de goddelijke storm. Om deze thesis te ondersteunen zijn enkele passages onttrokken aan de geschriften van de Dienares van God Luisa Piccarreta, die deze onverbiddelijke bestemming voor de mannen en vrouwen van onze tijd bevestigen.

Eerlijk gezegd zijn, wie Luisa's geschriften al jaren lezen en proberen tot voedsel te maken voor hun geloof in het leven en de leer van de Kerk, het op zijn minst om drie redenen grondig oneens met dit soort gebruik (misbruik) van haar dagboek.

Het eerste is dat het leven in Jezus' Goddelijk Willen een ervaring is van licht. Dit houdt in dat het dezelfde ‘geestdriftige liefde’ in de ziel overbrengt waarmee God ons in Jezus oneindig liefheeft. We zijn geroepen om in deze Liefde wortel te schieten, zonder ooit ‘de vlucht te missen’. We groeien in deze Liefde in de overtuiging dat er geen enkel moment is waarop God niet van ons houdt en niet in elk van ons Zijn 'liefdesspel' wil volbrengen dat Hij bovenal met ons wil spelen.

Het tweede is dat zonde en ontrouw van mensen met hun trieste effecten - en niet alleen in deze tijd van de pandemie – voor God altijd aanwezig zijn. Hij sluit nooit Zijn ogen voor onze onrechtvaardigheden en corruptie. Gods blik ziet de realiteit nog ruwer dan elk van ons het kan. In de Goddelijke Wil wordt ook deze blik aan ons meegedeeld. De Heer laat ons, zonder vermomming en rechtvaardiging, het diepe kwaad begrijpen dat ontkiemt uit ontrouw aan Gods plan, aan Zijn Wil die Zich in de Schepping en Verlossing manifesteert. Maar hoe bekijkt God de zonde van mensen? Hij bekijkt ze vanaf het kruis van Jezus. Daar is Zijn oog, daar is Zijn oordeel. Terwijl Jezus dus met Luisa spreekt over het kwaad van haar tijd - **Hij voorspelt niet het kwaad van wie weet welke toekomstige tijdperken** – nodigt Hij haar uit om door en door te begrijpen hoe Hij Zich uit liefde aan de Vader gaf om te doen wat mensen niet hadden willen doen: Zijn Goddelijke Wil.

Nooit heeft Luisa straffen afgesmeekt of nooit was ze tevreden met het kwaad of de 'gesels' van haar tijd. Integendeel, haar visioenen spoorden haar altijd aan tot een intenser, meer betrokken en heilig gebed. Dit was ook het doel - meerdere keren door Jezus Zelf toegegeven - waarom haar werd getoond wat er zelfs duizenden kilometers verderop gebeurde en wat geen enkele krant haar in die tijd had kunnen bekendmaken.

De derde reden is als volgt. De kennis van de Dienares van God, Luisa Piccarreta, zelfs als het gaat om feiten uit de geschiedenis van haar tijd - **we herhalen het, nooit over de verre toekomst** - moet als 'mystieke' kennis worden beschouwd. Mystici hebben kennis van de realiteit die, op het moment waarop het schriftelijk wordt weergegeven, een interpretatie nodig heeft om te worden geaccepteerd. Luisa zegt vele keren niet eens de woorden te kunnen vinden om te zeggen wat ze zag. Het zijn vaak pogingen om op te tekenen wat haar was bekend en het is niet toevallig dat ze de voortdurende goddelijke hulp inriep om op te schrijven wat God haar liet zien.

Bepaalde lezingen die beweren in Luisa's woorden te zien wat zij niet eens kon zeggen, tonen meer onvoorzichtigheid dan wijsheid. De verleiding om zich van bepaalde woorden van Luisa te bedienen, berokkenen ons veel kwaad en werpen een schaduw in ons hart want voor de oneindige Zon van Gods barmhartige Liefde verschijnt maar nog eens de opgeblazen ballon van onze hoogmoed.

Maar het Licht van het Goddelijke Willen is niet donker!

Enza Arbore, voorzitter van de vereniging

Don Sergio Pellegrini, kerkelijk assistent